

CONCEPT Notulen Statenvergadering van 28 maart 2023

INHOUDSOPGAVE
Notulen 28 maart 2023

	Presentielijst	Pagina 4
1	Opening, mededelingen voorzitter en vaststelling agenda	Pagina 6
2	Notulen	Pagina 6
3	HAMERSTUKKEN	Pagina 6
3.1	Bekräftiging geheimhouding opgelegd aan Provinciale Staten	Pagina 6
4	BEHANDELSTUKKEN	Pagina 6
5	Voorraadagenda	Pagina 6
6	Aanbieden overdrachtsdocument van de Statenleden 2019-2023 aan de Statenleden 2023-2027	Pagina 6
7	Mondelinge rapportage onderzoek Geloofsbrieven ten behoeve van het Besluit tot toelating en installatie nieuwe Statenleden tot Provinciale Staten 2023-2027	Pagina 7
8	Afscheid Statenleden	Pagina 8
9	Sluiting	Pagina 21

**Presentielijst van de leden van Provinciale Staten van Limburg voor de vergadering van
28 maart 2023**

Voorzitter

Roemer, E.G.M.

Statengriffier

Pregled, mr. A.O.J.

Leden

Partij

Aanwezig

Lijst Statenleden en GS

Absil, mevrouw drs. M.G.J.A.C.	CDA
Baneke, P.D.	GroenLinks
Bastiaans, L.H.	VVD
Berghorst, mevrouw mr. A.	PvdA
Bijnen, H.M. van	PVV
Bosch, M. Th.	PVV
Caldenberg, M. van	SP
Claassen, drs. R.A.B.	PVV
Depondt-Olivers, mevrouw M.L.H.	CDA
Ernst, R.A.M.M.	PVV
Fischer-Otten, mevrouw A.M.J.N.	50PLUS
Franssen, R.J.H.	LOKAAL-LIMBURG
Frische, drs. G.H.C.	CDA
Heldens, ing. T.M.	VVD
Hermans, L.J.	PVV
Ijpelaar, W.A.J.	CDA
Jenneskens, MA, mevrouw M.T.P.	D66
Jetten, mevrouw T.G.M.	GroenLinks
Jiménez Hastenrath, mevrouw C.L.	PVV
Kerseboom, dr. S.	Forum voor Democratie
Koopman M SEN, mevrouw S.N.	VVD
Kuntzelaers, J.J.M.	PvdA
Linden, H.M.V. van der	LOKAAL-LIMBURG
Lodewijks, drs. A.J.V.C.	VVD
Loomans, ir. P.J.M.	Partij voor de Dieren
Megens, B.J.M.H.	PVV
Mertens, mevrouw mr. K.G.M.	GroenLinks
Meziani, A.	CDA
Nijskens, H.L.M.	VVD
Palmen, BBA, mevrouw E.C.C.	Omzien!
Plusquin, mevrouw P.S.M.L.	Partij voor de Dieren
Reuser, J.A.A.M.	SVL
Schuuring, mevrouw E.A.	PvdA
Smeets, B.B.P.M.	SVL
Tegels, Ir. Ing. R.J.J.	CDA
Thewissen, drs. M.W.	SVL

Vaessen, L.A.P.
Valk, MCDM, ing. R.E. van der
Vincken, drs. N.J.H.M.
Voncken-Janssen, mevrouw ing. I.D.A.M.
Wageningen, ir. J. van
Werrij-Wetzels, LLM, mevrouw M.
Westen, bc O.D.
Westhoff, ir. R.J.H.
Wolters Gregório, J.

D66
SP
SVL
CDA
D66
CDA
GroenLinks
Belang van Nederland (BVNL)
SP

Het college van Gedeputeerde Staten

Gaans-Gijbels, M.W.A. van
Gabriëls, G.J.W.
Roefs, mevrouw C.W.J.M.
Roest, A.G.M.
Satijn, S.H.M.
Toorenborg, mevrouw M.M. van

Afwezig

Claessens-Schepers, mevrouw Y.M.
Driessen, R.B.

SP
Forum voor Democratie

Overige aanwezigen

Notulist

Het Notuleercentrum

1 Opening, mededelingen voorzitter en vaststelling agenda

De voorzitter: Dames en heren, mag ik u verzoeken uw plaatsen in te nemen? Ik open deze vergadering en heet u allen van harte welkom bij de nu toch echt laatste Statenvergadering van de Statenperiode 2019-2023. En dat op de verjaardag van de heer Vaessen. Van harte gefeliciteerd.

De heer Ijpelaar (CDA): Mijnheer de Gouverneur. Nu wij bij de opening van de vergadering zijn, zou ik toch graag een klein punt maken. Nu we hier zo alleen bijeen zijn – ik kijk eens even goed rond – hoop ik dat deze vergadering net als al die andere vergaderingen vrucht zal dragen. En ik hoop dat we dat aan elkaar of aan God kunnen beloven. Dank u wel.

De voorzitter: Ik vermoed dat ik daar dadelijk nog wel even op terugkom. Dank u wel, mijnheer Ijpelaar. Dan kan ik u nog melden dat van de zijde van Provinciale Staten ik afmeldingen heb gekregen van mevrouw Claessens-Schepers en van de heer Driessen. De heer Megens komt wat later. Een woord van welkom uiteraard, niet alleen aan u, maar ook aan de aanwezigen op de publieke tribune – veelal vrienden, familie en kennissen. Welkom allemaal. En uiteraard ook de vertegenwoordiging van de pers. Fijn dat u er ook weer vandaag bij bent. Mocht u camera's of fotografen voorbij zien komen, dan snapt u dat dat vandaag geoorloofd is en dat ik daar in een wat ruimere mate medewerking aan heb verleend. Ook voor deze vergadering geldt dat er een quorum vereist is, en de griffier en ik hebben voorafgaand aan de opening aan de hand van de presentielijst geconstateerd dat aan dit vereiste is voldaan. En je weet het maar nooit, maar mocht er toch vandaag ergens een moment van hoofdelijke stemming worden ingediend of worden aangevraagd, dan voorzien wij ook daar wederom in. En in dat geval zullen we beginnen bij de heer Reuser. Er ligt een ongewijzigde conceptagenda voor. Ik neem aan dat u daarmee kunt instemmen. Dat is het geval.

2 Notulen

De voorzitter: Er zijn notulen die nog vastgesteld moeten worden, namelijk die van de Statenvergadering van 09-02-2023 met voortgang op 10-02-2023. Ik neem aan dat we die kunnen vaststellen; dat is het geval.

3 HAMERSTUKKEN

3.1 Bekrachtiging geheimhouding opgelegd aan Provinciale Staten

4 BEHANDELSTUKKEN

De voorzitter: Wat betreft hamerstukken en behandelstukken hebben wij niets op de agenda staan.

5 Voorraadagenda

De voorzitter: We hebben wel iets staan op de voorraadagenda. Kunnen we die ook ongewijzigd vaststellen? Dat is het geval. Bij deze.

6 Aanbieden overdrachtsdocument van de Statenleden 2019-2023 aan de Statenleden 2023-2027

De voorzitter: Dan komen we bij het aanbieden van het overdrachtsdocument van de Statenleden 2019-2023 aan de Statenleden 2023-2027. Voor een goede overgang van de huidige Statenperiode naar de Statenperiode hierna bevat het overdrachtsdocument adviezen en aandachtspunten ten aanzien van het functioneren van de gremia van Provinciale Staten. Daarbij is de nadruk gelegd op een tweetal ontwikkelingen die mede van invloed zullen zijn op de nieuwe Statenperiode: het proces dat in gang is gezet

om de positie van Provinciale Staten te versterken en het Werkplan Bestuurscultuur 2023-2027 met daarbij de Handreiking Risicoanalyse Integriteit. Tot slot zijn er aandachtspunten opgenomen die uit de verschillende Statencommissies naar voren zijn gekomen. Het is aan de nieuwe Provinciale Staten om te bepalen welke adviezen worden overgenomen; voorgesteld wordt om het overdrachtsdocument te bespreken in een van de bijeenkomsten van het Seniorenconvent van de Statenperiode dat hierna volgt. Via het Seniorenconvent of een van de andere gremia kan de Griffie opdracht worden gegeven om het een en ander verder uit te werken of te implementeren. Op 3 februari 2023 heeft het Presidium besloten om het overdrachtsdocument vast te stellen en aan te bieden aan de Provinciale Staten. De Provinciale Staten wordt gevraagd om dit document aan te bieden aan uw voorzitter, met het verzoek om op 29 maart 2023, morgen dus, dit document aan te bieden aan de nieuwe Provinciale Staten. Ik neem aan dat we daarover kunnen besluiten; dat is het geval. Dan wil ik nu verzoeken om de vicevoorzitter van Provinciale Staten, de heer Frische, naar het spreekgestoelte te laten komen om het document officieel aan te bieden.

De vicevoorzitter: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Als voorlopig laatste Presidium in de geschiedenis van deze Staten, heb ik de eer om voor de een na laatste keer vandaag het woord tot u allen te richten. En dat is in dit geval om het overdrachtsdocument aan u aan te bieden, inderdaad met het verzoek om dat morgen aan de nieuwe Staten aan te bieden. Een overdrachtsdocument dat weliswaar dun is als boekje, maar dat toch best veel inspanning heeft gekost. Presidiumleden, Statenleden, commissievoorzitters, andere leden, medewerkers van de Griffie en medewerkers vanuit onze organisatie hebben hun gedachten op papier gezet, zij hebben teruggekeken naar wat er deze periode goed is gegaan en vooral naar wat er in deze periode beter kon. Dat hebben zij niet allemaal opgeschreven, maar de meest praktische zaken zijn hier in ieder geval in opgenomen met als doel dat de nieuwe Staten er vanaf morgen kennis van kunnen nemen, maar bovenal dat ze er hun voordeel mee kunnen doen. Dat er wellicht keuzes gemaakt kunnen worden in de vergaderorde om het allemaal wat beter, wat sneller, wat efficiënter en misschien ook nog wat meer naar buiten gericht mogelijk te maken, zodat er uiteindelijk minder in deze vergaderzaal vergaderd wordt en eenieder de kans krijgt om ook daadwerkelijk meer naar buiten te gaan. Ik bied u dit graag aan, met het verzoek om dit morgen aan de nieuwe Staten aan te bieden. En ik wens u, het nieuwe College, de nieuwe Staten, alle succes met de uitvoering van deze rapportage – Sterke Staten in Uitvoering – vanaf morgen voor de komende vier jaar. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Frische.

7 Mondelinge rapportage onderzoek Geloofsbrieven ten behoeve van het Besluit tot toelating en installatie nieuwe Statenleden tot Provinciale Staten 2023-2027

De voorzitter: Dan komen we bij agendapunt 7: Mondelinge rapportage onderzoek Geloofsbrieven ten behoeve van het Besluit tot toelating en installatie nieuwe Statenleden tot Provinciale Staten 2023-2027. Naar aanleiding van de verkiezingen van Provinciale Staten op 15 maart 2023 worden er door het Centraal Stembureau 47 Statenleden benoemd. Twee commissies van elk drie Statenleden onderzoeken de geloofsbrieven van deze Statenleden, en eventuele verschillen met betrekking tot de geloofsbrieven of de verkiezing zelf. Beide commissies rapporteren mondeling over hun bevindingen en adviseren uw Staten over de toelating tot Provinciale Staten van de benoemde Statenleden per 29 maart aanstaande. Ten dienste van het onderzoek zijn overlegd het proces-verbaal van de zitting van het Centraal Stembureau 23 maart 2023, het benoemingbesluit van het Centraal Stembureau per kandidaat, het van het te benoemen Statenlid ontvangen bericht van aanneming van zijn of haar benoeming, een opgave van alle beklede openbare betrekkingen en nevenfuncties per kandidaat en een uittreksel uit de Gemeentelijke Basisadministratie Persoonsgegevens waaruit blijkt de woonplaats, geboortedatum, Nederlandse nationaliteit en de vermelding dat de benoemde niet is uitgesloten van het kiesrecht. In lijn met Artikel 8 van het Reglement van Orde zijn twee commissies van elk drie leden voor het Onderzoek van de Geloofsbrieven geformeerd, te weten: de commissie onder leiding van mevrouw Kathleen Mertens, met Mart Bosch en Dries Lodewijks en de tweede

commissie onder leiding van Marc van Caldenberg met Aleida Berghorst en Leon Vaessen. Dan geef ik graag als eerste het woord aan mevrouw Mertens voor de bevindingen.

Mevrouw Mertens: De Commissie voor Onderzoek van de Geloofsbrieven, commissie 1, heeft het proces-verbaal van de verkiezingsuitslag van Provinciale Staten onderzocht en besproken en vastgesteld dat er géén grond voor geschillen is en de uitslag rechtsgeldig is. Verder heeft de commissie de geloofsbrieven onderzocht van 23 gekozenen die op een alfabetische lijst zijn aangereikt – A tot en met J. De commissie heeft de geloofsbrieven in orde bevonden. Er is niet gebleken van het lidmaatschap van Provinciale Staten onverenigbare betrekkingen. De commissie adviseert Provinciale Staten dan ook om de op 23 maart 2023 benoemden toe te laten tot Provinciale Staten en het oordeel uit te spreken dat de verkiezingen rechtmatig zijn verlopen.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Mertens. Dan geef ik nu het woord aan de heer Van Caldenberg namens de tweede commissie.

De heer Van Caldenberg: Voorzitter. Ik ga iets heel verrassends zeggen: wij hebben u allen in orde bevonden. De Commissie voor Onderzoek van de Geloofsbrieven, commissie 2, heeft het proces-verbaal van de verkiezingsuitslag van Provinciale Staten onderzocht en besproken en vastgesteld dat er geen grond is voor geschillen en de uitslag rechtsgeldig is. Verder heeft de Commissie voor Onderzoek van de Geloofsbrieven de geloofsbrieven onderzocht van 24 gekozenen die op de alfabetische lijst zijn aangereikt – K tot en met Z. De Commissie voor Onderzoek van de Geloofsbrieven heeft de geloofsbrieven in orde bevonden; er is niet gebleken van met het lidmaatschap van Provinciale Staten onverenigbare betrekkingen, en de commissie adviseert Provinciale Staten dan ook om de op 23 maart 2023 benoemden toe te laten tot Provinciale Staten en het oordeel uit te spreken dat de verkiezingen rechtmatig zijn verlopen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Caldenberg. De Commissies voor het Onderzoek van de Geloofsbrieven adviseren beide om de op 23 maart 2023 benoemde personen toe te laten als lid van Provinciale Staten. Tevens adviseren zij de Provinciale Staten de bevindingen van de commissies over te nemen en dat uw Staten het oordeel uitspreken dat de verkiezingen rechtmatig zijn verlopen. Kunt u allen instemmen met dit advies? Dat is het geval. En dat heeft u ook overeenkomstig het advies besloten. De 47 benoemde personen zijn met ingang van 29 maart 2023 toegelaten als leden van de Provinciale Staten van Limburg; zij worden in de vergadering van morgen geïnstalleerd. Laat ik ten slotte beide Commissies voor Onderzoek van de Geloofsbrieven hartelijk danken voor de verrichte werkzaamheden. Ook dank ik hierbij het Centraal Stembureau en de Griffie voor hun verrichte werkzaamheden in de afgelopen dagen.

8 Afscheid Statenleden

De voorzitter: Dan zijn we nu toegekomen aan agendapunt 8: het afscheid van de Statenleden. En dat zal ik niet vanaf deze plek doen, maar vanaf het spreekgestoelte.

Dames en heren, aanwezigen, geachte Statenleden, precies vier jaar geleden, op 28 maart 2019, startte een nieuwe Statenperiode – de 25^e, geteld vanaf de introductie van het algemeen kiesrecht in 1919. 1919. Scherp. Wie was dat? Ja, juist; punten. Met 17 terugkerende leden, en dus maar liefst 30 nieuwe Statenleden. 13 vrouwen namen hier toen plaats en 34 mannen; samen beginnend in 11 fracties, vandaag eindigend in 14 fracties. En ondertussen afscheidnemend van 11 leden, in totaal kende deze periode dus 58 Statenleden, 3 gouverneurs en 13 Gedeputeerden. Ik kan het niet anders maken. U stelde ruim 550 setjes schriftelijke vragen, diende bijna 500 moties in en zo'n 130 amendementen. Samen gaf u ruim € 2,3 miljard uit. Dat is ongeveer bijna € 50 miljoen per Statenlid. Cijfers, beste mensen, die wel iets zeggen over de Statenperiode die we hier vandaag afsluiten. Maar dat zegt natuurlijk niets over de emoties die erachter opspeelden. Want het was een bijzonder tumultueuze periode die niemand – geen Statenlid, geen bestuurder, geen ambtenaar en geen Limburger – onberoerd heeft gelaten plus in meerdere opzichten

geschiedenis heeft geschreven. Uniek in de geschiedenis met de keuze voor een extraparlamenteair College, waarin niemand namens een partij zit. En dat was natuurlijk wennen, dat Gedeputeerden bij elk onderwerp voor een meerderheid actief op zoek moesten bij de Staten. Het was zonder twijfel een bijzonder experiment met voor- en nadelen, zoals ook de Tilburg University concludeerde, die dit Limburgs avontuur op de voet heeft gevolgd. Ik denk dat we allemaal kunnen beamen dat een meer open debat een voordeel was – met meer stem voor kleinere fracties en meer ruimte voor afwijkende meningen in grotere fracties. Een nadeel was ongetwijfeld de kwetsbaarheid, zoals moties die al aangenomen beleid weer op losse schroeven zetten. Het staat buiten kijf dat we allemaal veel van deze bestuursvorm hebben kunnen leren, zeker op het gebied van dualisme, bestuurscultuur en politieke compromissen. Maar vooral – zoals ook de onderzoekers uit Tilburg concludeerden – dat goed besturen vooral mensenwerk is op basis van onderling vertrouwen. En of je nu normaal of extraparlamenteair bestuurt, zonder vertrouwen van volksvertegenwoordigers kom je er gewoon niet. En natuurlijk, ik ben benieuwd naar wat een volgende periode gaat brengen, net zoals ik nieuwsgierig ben of Limburg hierin een trendsetter is gebleken en of nu ook andere Provincies of andere overheden aan deze bestuursvorm gaan snuffelen. Ongekend in de geschiedenis was ook de inbreuk op uw manier van vergaderen en op onze hele samenleving door corona. U was net één jaar minus één dag Statenlid toen uw Statenvergadering op 27 maart 2020 werd geannuleerd. En – en dat moet echt heel surrealistisch geweest zijn – op die zesde april dat enkel en alleen uw voorzitter van het Presidium, de heer Frische, als ‘designated survivor’ hier namens u allen stond te stemmen, om daarna samen digitaal vergaderen als ‘het nieuwe normaal’ te moeten ervaren. Ik was toen nog niet uw voorzitter, maar ik heb wel nog een paar van die vergaderingen meegemaakt dat u digitaal moest stemmen en niet voltallig kon vergaderen. En dat was zeker niet ideaal. Lastig zelfs. En u maakte dat al na één jaar Statenlidmaatschap mee, wanneer u net in uw rol aan het groeien was, net beter begint te weten wat u aan elkaar heeft – of wat u aan het College heeft – en met wie u nodig nog eens een kop koffie moet drinken. Ofwel persoonlijke contacten legt die je nu eenmaal nodig hebt om elkaar te vertrouwen, elkaar de hand te reiken of goede compromissen te sluiten. Net zo goed was het bijzonder lastig om Limburgers te vertegenwoordigen als het contact leggen louter via een schermpje moet. Kortom, corona maakte het democratisch proces er niet gemakkelijker op. Maar net zo uitzonderlijk in de geschiedenis van de Limburgse Staten, was natuurlijk het vertrek van het voltallige bestuur en de komst van een gouverneur die even in zijn eentje de Provincie moest besturen. Deze periode telde drie gouverneurs. U begon vier jaar geleden met Gouverneur Theo Bovens, die u tijdens uw installatie welkom heette in het Glazen Huis waarin u feitelijk ging wonen. Twee jaar geleden kwam in zijn plaats waarnemend Gouverneur Johan Remkes, als Groninger, Limburg besturen en ondertussen ook in zijn eentje een compleet nieuw bestuur vormen. Bijna zestien maanden geleden besloot u in al uw wijsheid mij als nieuwe voorzitter en Gouverneur te wensen, waarvoor nogmaals mijn dank. Maar ik besef terdege dat dit een heel zware periode is geweest, een periode die mensen, bestuurders, Statenleden, ambtenaren en Limburgers niet in de koude kleren is gaan zitten, velen diep in de ziel heeft geraakt en soms ook gekwetst. Deze moeilijke periode heeft echter wel tot zelfreflectie geleid op het gebied van integriteit en de positie van de Provinciale Staten. Om te beginnen met de integriteit, die nóg hoger op de agenda is geplaatst. Dit thema is in deze periode zo goed als helemaal binnenstebuiten gekeerd. De vele onderzoeken, waaronder een allereerste Parlementaire Enquête die een enorme klus was voor de commissieleden ... Ik ga het vandaag niet nog een keer herhalen, maar u heeft er immers vele, vele uren samen aan gespendeerd. En dat alles voor nog meer transparantie en herstel van vertrouwen. Er blijft echter werk aan de winkel. Uw boodschap aan de volgende Staten mag duidelijk zijn: pak door, blijf scherp en laat niet los. Het is essentieel dat we hierover continu in gesprek blijven, elkaar durven aan te spreken en – in ieder geval in mijn geval – ons altijd blijven afvragen: wat zou mijn moeder ervan vinden? Maar laten we onszelf ook vooral een compliment gunnen voor het vele werk dat is verzet, want het voelde toch erg goed om begin deze maand in de Volkskrant te lezen dat we nu als Provincie Limburg samen met Utrecht de ranglijst aanvoeren op het gebied van transparantie, integriteit en lobbyregels. En natuurlijk blijft daar ruimte voor verbetering, maar we zijn op de goede weg en dat wordt gezien. En net zo goed mag u trots zijn op hoe u ook de positie van Provinciale Staten, uw eigen rol, onder de loep heeft genomen, hoe u die kon versterken en hoe u uw taak als volksvertegenwoordiger nog beter kon oppakken. Ofwel: minder vergaderen en meer de provincie in. Want vergaderen deden we veel; een toenemend aantal commissie- en

Statenvergaderingen, informatiebijeenkomsten, werkgroepen, bijzondere tijdelijke commissies plus het lezen van vuistdikke rapporten en voorstellen. De nieuwe Staten mogen u dankbaar zijn, want in uw laatste vergadering op 10 februari 2023 kwam u tot een akkoord dat hen meer tijd zal geven om de boer op te gaan, om bij te blijven bij wat er leeft en speelt in de Limburgse wijken, dorpen en steden. De Griffie is nu aan de slag om te zien hoe de hoge werkdruk verder omlaag kan, met minder stroperige en arbeidsintensieve werkprocessen. Met meer toegankelijke informatie en dus ook veel meer gelegenheid om te spreken met en te luisteren naar onze inwoners. Ondertussen heeft u ook vele belangrijke besluiten genomen en die € 3 miljard uitgegeven aan zaken waar Limburg en de Limburgers beter van worden. Laat me een paar highlights benoemen die uw bijzondere aandacht vroegen en kregen. Allereerst natuurlijk het water. Vooral dat teveel aan water, water dat letterlijk het leven, het huis en het brood van vele Limburgers overspoelde. Plus de vrees van velen dat hen hetzelfde lot zou zijn beschoren en je na zo'n ramp je ook weer veilig te kunnen voelen. U deed een verzoek aan de Onderzoeksraad voor Veiligheid om de aanpak van de wateroverlast onder de loep nemen. Onlangs startte ook het Onderzoek naar Waterbewustzijn en Zelfredzaamheid van de Limburgers, dit om ze in de toekomst beter te beschermen en voor te bereiden op eventueel extreem wateroverlast. Wat de gemoederen ook behoorlijk heeft beziggehouden is natuurlijk de luchthaven Maastricht Aachen Airport. En wat je ook van de uitkomst mag denken, we kunnen het erover eens zijn dat de weg naar de besluitvorming uniek en transparant was, zeker omdat normaal een College vooral een voorstel aan de Staten zou voorleggen dat al een bepaalde richting kende. En nu lagen alle scenario's en alle opties open en bloot op tafel. En hoezeer u als Statenleden ook verschillend mocht denken over wat de beste keuze was, ik heb echt niets dan lof voor hoe u uiteindelijk tot een besluit bent gekomen. Dan de stikstof, dat heikele stikstofprobleem. Als Staten stemde u tegen de Haagse aanpak, te meer omdat we hier in Limburg al twee jaar rond de tafel zitten om dat probleem samen en vooral in overleg te tackelen. Wanneer 25 van de 53 landbouwbedrijven die onlangs stopten in Limburg zaten, hebben we toch laten zien dat deze Limburgse methode werkt. Dan geven we hier toch wel een heel mooi voorbeeld van hoe het dus wel kan. En heel goed voor de toekomst, inclusief een mooi perspectief voor de jeugd, is ook de extra boost die u op de valreep van deze Statenperiode ook gaf aan Brightlands Campus Greenport Venlo. De Brightlands Campussen, zeker als daar ook nog de Einstein Telescope bij komt, zijn onze 'tickets naar de toekomst', zo constateerde in ieder geval Frans Timmermans die ik onlangs op sleeptouw meenam in Limburg om hem kennis te laten maken van onze innovatiekracht. En letterlijk zei deze eerste vicevoorzitter van de Europese Commissie: 'Als het nu gaat om gezondheid, duurzaamheid, wetenschap of techniek, op elk terrein is Limburg hard op weg om voorop te lopen in innovatie.' Een compliment dat u als Statenlid zeker in uw zak mag stoppen. Een highlight is absoluut ook de Sociale Agenda van Limburg, een andere kracht van Limburg om ook hierin te investeren. Hoe hard we die trendbreuk in gezondheid, kansen en vitaliteit nodig hebben, bleek tijdens de corona, waar grote klappen vielen bij de meest kwetsbaren. En het is mooi dat we nu ook de Regiodeals hebben in Noord- en Zuid-Limburg om die brede welvaart extra vlot te trekken. We hopen ook dat Midden-Limburg de volgende keer niet misgrijpt. Maar ook het rapport dat gisteren is gepubliceerd: Elke Regio Telt. Zoals de drie adviesraden ook gisteren aangaven, dat het ook om een langdurig commitment vraagt. Geachte Statenleden, ik begon met cijfers, maar achter die cijfers zat u als mens. U als mens die als volksvertegenwoordiger ook steeds meer te verduren kreeg via acties op social media, maar helaas soms ook in de vorm van bedreigingen per e-mail en verwensingen die je persoonlijk in je gezicht kreeg geworpen. We lijken het allemaal bijna normaal te moeten vinden, maar dat is het uiteraard niet. En dat mag het ook nóóit worden. Daarom vond ik het ook bijzonder sterk hoe in de discussie rond de luchthaven twee schijnbare tegenpolen als GroenLinks en VVD, die zo verschillend denken over sluiten en openhouden, namens u allen samen stelling namen tegen bedreigingen die voor- en tegenstanders over zich heen kregen en opriepen hier samen als Staten een streep te trekken – een oproep die mij als uw voorzitter trots maakte en waaraan Den Haag een voorbeeld kan nemen. Daarom moesten ze twee weken geleden nog expliciet in de vergaderregels opnemen dat bedreigingen aan elkaar echt niet door de beugel konden. Beste mensen, beste Statenleden van de 25^e Statenperiode, deze periode zit erop. Ik wil u allen ongelofelijk bedanken voor uw inzet, voor uw samenwerking en voor al die uren hier in huis – en zeker ook daarbuiten. Zeker ook namens ons als College: dank u wel. Maar ik wil vooral ook uw thuisfront bedanken, uw naasten, die u de ruimte gaven zich in te zetten voor Limburg en de Limburgers. Dank u wel. Net zo goed

als ik iedereen wil bedanken die u ondersteund heeft; van adviseurs tot de onmisbare bodes, van burgercommissieleden tot de Griffie en alle andere ambtenaren die u tot uw dienst stonden. Dank jullie wel allemaal.

Applaus

De voorzitter: Maar voordat ik namens ons allemaal hier echt afscheid van u ga nemen, geef ik graag als eerste nog het woord aan uw nestor en vicevoorzitter. Daarna keer ik graag nog terug om een persoonlijk afscheidswoord te spreken naar degenen die hier vandaag echt afscheid nemen. Maar dan maak ik nu plaats voor wie ik dat vaker met veel genoegen deed: uw vicevoorzitter, de heer Frische. Aan uw het woord.

De vicevoorzitter: Vrijdag 10 februari 2023, de laatste inhoudelijke Statenvergadering. Dat was het dan. Ietwat weemoedig stop ik mijn iPad in mijn werktas en rits hem dicht. Het voelt gek om vanavond naar buiten te lopen, maar het is goed geweest. Ik ga omdat ik wil gaan en omdat je in dit vak altijd weg moet gaan voordat anderen je moe zijn. Langzaam rij ik de Limburglaan op richting de A2. Hoe vaak heb ik deze weg de afgelopen twintig jaar niet gereden? Het is mijn letterlijke trip down memory lane. Ik rijd langs het MECC; de eerste aankondigingen voor TEFAF vallen me op. De beurs zet niet alleen het MECC, maar ook Maastricht <onverstaanbaar> op de kaart – allemaal mede mogelijk gemaakt door financiële steun van onze Provincie Limburg. Ik sta even stil bij de laatste stoplichten in Maastricht en sorteer voor om de tunnel in te gaan. Voor wie het zich nog herinnert, hier in Maastricht lag het enige stuk van de A2 waar stoplichten stonden. Wat hebben we samen met Maastricht zij aan zij gevochten tegen Den Haag om de vele honderden miljoenen richting dat laatste stukje A2 te krijgen. En hoe bijzonder was het toen de Koning Willem-Alexandertunnel eindelijk openging en een van de grootste verkeersknelpunten in Zuid-Nederland ineens tot het verleden behoorde? Mede mogelijk gemaakt door de Provincie Limburg. Met 80 kilometer per uur rijd ik de tunnel weer uit en even later rijd ik langs ons vliegveld: Maastricht Aachen Airport. Een glimlach verschijnt op mijn gezicht; daarover had ik het namelijk ook in mijn maiden speech, op deze zelfde plek, twintig jaar geleden. Het was toen ook de eerste keer voor mij dat het vliegveld op de provinciale agenda stond, omdat het verkocht zou worden aan Dura Vermeer en het Schotse Omniport. Het dossier kwam daarna met enige regelmaat terug in verschillende overleggen en vergaderingen; de ene keer als hoofdpijndossier, de andere keer maakte het me trots. Want hoe chique was het toen we samen met de directie van Corendon in 2018 'The pride of Limburg', hun nieuwe Boeing 737, mochten dopen? Ik nader de Chemelot Campus en ik denk terug aan de verkoop van de chemietak aan SEBIC, aan de angst bij de werkgevers en werknemers voor het verdwijnen van werkgelegenheid en aan het pact dat toen gelukkig volgde om samen te investeren in de toekomst van de petrochemie en life sciences in Limburg. De bedrijven tekenden op de inhoud en de universiteit voor kennis en wetenschap, en daarbij konden ze rekenen op de steun van de Provincie. Een deel van haar vrije reserve belegt de Provincie in een toekomstbestendige infrastructuur en in gebouwen. We maakten samen het verschil voor de toekomst van Limburg, voor de toekomst van mensen. Langzaam nader ik de afslag Geleen. De witte 'H' in de bovenhoek van het verkeersbord vangt mijn blik: het Ziekenhuis van de Toekomst in Sittard-Geleen. Een modern ziekenhuis met veel oog voor de menselijke maat; helaas kwam het al snel na de opening in financieel zwaar weer. Reorganisatie volgde en een stevig overbruggingskrediet was nodig. Banken, regionale en provinciale overheden zouden daaraan moeten bijdragen, en dat gebeurde in een tijd dat de oorlogskas van de Provincie maar beperkt gevuld was. Essent was immers nog eigendom van de provincies en gemeenten, en aan ons was de vraag om te zorgen voor een achtergestelde lening van € 5 miljoen. Ik kreeg buikpijn, flinke buikpijn. Niet van het dossier, maar buikpijn omdat mijn blindedarm ontstoken bleek te zijn. En die moest er met spoed uit. En alsof het zo moest zijn, belandde ik als fractievoorzitter van de grootste coalitiepartij op de operatietafel in Geleen. De operatie verliep goed; ik zou er één nacht blijven ter controle, en als alles in orde was zou ik de dag erna weer fijn thuis zijn. Een beetje misselijk van de narcose en moe kwam ik op mijn kamer aan. Af en toe doezelde ik wat weg, even lekker rustig bijkomen. Tot iemand ontdekte wie er op kamer 14 lag. Ik heb niet helemaal helder op het netvlies wie er allemaal in de daaropvolgende uren aan mijn bed heeft gestaan, maar het waren in ieder geval directieleden, leden van het Stafconvent en leden van

de Ondernemingsraad. Een aantal bezorgde medewerkers kwam bepleiten dat de Provincie toch vooral die lening moest verzorgen. Het heeft geholpen. De manier waarom de initiatiefnemers van het ziekenhuis hun nek uitstaken en de menselijke en betrokken manier waarop het zorgpersoneel voor hun patiënten klaarstond, sterkte mij in de motivatie dat we in deze zaal maar één juiste keuze konden maken. Nedcar ligt inmiddels aan mijn rechterkant. Ik weet nog dat begin 2012 Mitsubishi aankondigde dat het bedrijf zou stoppen met het maken van auto's in Born. Dat was afschuwelijk nieuws voor de ruim 1.500 mensen die in een reeds slechte economische tijd hun baan dreigden te verliezen. Het was een horrorscenario voor de hele regio. Alle krachten werden gebundeld om een nieuwe opdrachtgever te vinden. Het was één van die zeldzame momenten waarop de afstand tussen Den Haag en ons opeens niet zo groot was. Ik herinner me nog goed de opluchting toen na een lange periode van onzekerheid BMW aan de horizon verscheen. Ik kijk in mijn spiegels en voeg weer in op de rechtse rijbaan; het landschap kleurt groen, mijn gedachten maken een sprongetje naar 2007, naar de Algemene Beschouwingen. Als fractievoorzitter van het CDA maakten we toen deel uit van een smalle coalitie samen met de PvdA. De VVD en de SP vormden onze stevige oppositie. De beschouwingen vormden dus geen makkelijk vooruitzicht. Tijdens de voorbereiding bleek al snel dat een bliksemafleider zeer welkom zou zijn. Maar ja, welke dan? Het werd de steenmarter, want die vond het twee dagen voor de vergadering nodig om de kabels van mijn auto flink onder handen te nemen, en dat zorgde voor heel wat schade. En vooral voor veel ergernis. Niet alleen bij mij, merkte ik snel. Door de beschermde status van het dier bleek het ook nog eens een lastig oplosbaar probleem. Twee uur later stond het al als persbericht op de website van L1: 'CDA wil steenmarter op Provinciale Afschotlijst.' Het beestje miste zijn doel niet: er was 29 minuten lang inbreng tijdens die beschouwingen zonder een noemenswaardige interruptie. Maar tijdens de laatste minuut spreektijd kwam het pièce de résistance: de zaal ontplofte en het steenmarterdebat duurde vijf kwartier. Het resultaat? De steenmarter is nog steeds een beschermde diersoort. Alle commotie voor niets? Nou, niet helemaal. Want de Algemene Beschouwingen verliepen in zijn algemeenheid heel erg overzichtelijk. Ik geef een beetje gas bij, tot de wijzer van de klok weer op 100 staat. Ongelofelijk dat er 20 jaren voorbij zijn, dat zijn 5 gouverneurs, meer dan 25 Gedeputeerden en ruim 200 Statenleden geleden. Gezichten flitsen in mijn hoofd voorbij. Ik denk aan collega's die er niet meer zijn, aan collega's die stierven tijdens hun ambt en een pijnlijke leegte in deze zaal achterlieten. En ik denk aan andere collega's, die jaren na hun vertrek uit het Gouvernement het tijdige voor het eeuwige verruilden; met respect hebben we hen hier telkens herdacht. Maar ik denk ook aan een aantal belangrijke spelers die in deze zaal in bestuurlijke zin aan hun einde kwamen. Terecht of onterecht, daar mag iedereen zijn gedachten over hebben, maar de menselijke maat in die gevallen was vaak ver te zoeken en dat heeft mij als mens diep geraakt. Want iedereen die ooit een zetel in deze zaal heeft mogen innemen, kwam hier met passie, met enthousiasme en met het belangrijke doel om Limburg een stukje verder en beter te maken. Ik voel al rijdend ook dankbaarheid, dankbaar voor al die mensen met wie ik de afgelopen twee decennia mocht samenwerken. En dan begin ik bij u, beste Gouverneur. Dank u wel daarvoor. En ook via u en al uw voorgangers; en in het bijzonder Gouverneur Theo Bovens, met wie ik de afgelopen jaren als vicevoorzitter zeer intensief mocht samenwerken. Een woord van dank spreek ik ook graag uit in de richting van onze Statengriffier, Alexander Pregled, en het hele griffieteam dat ons al jaren trouw en met veel enthousiasme en kennis van zaken ondersteunt en adviseert. Dat geldt natuurlijk ook voor onze ambtelijke organisatie: vakbekwame medewerkers die met dezelfde passie voor Limburg kozen als wij allemaal in deze zaal ooit hebben gedaan. Ik spreek ook graag mijn waardering uit voor de leden van de Ondernemingsraad, waar af en toe – zeer terecht – stevige gesprekken mee zijn gevoerd. Maar dat gebeurde wel altijd met het oog op en veel waardering voor het vakmanschap van onze medewerkers. Tot slot, maar zeker niet op de laatste plaats, wil ik hier mijn enorm grote dank uitspreken naar onze onvolprezen bodes, de portiers en de medewerkers van de catering. Beste dames en heren, u realiseert zich waarschijnlijk niet half hoe belangrijk u bent voor het goed functioneren van deze Provinciale Staten. Niet alleen door ervoor te zorgen dat al onze vergaderfaciliteiten op orde zijn, maar ook door het verzorgen van de maaltijden, broodjes, sapjes en een hapje en een drankje na vaak enorm lange vergaderingen. Door jullie inzet, betrokkenheid en bovenal jullie enorm gastvrije instelling hebben jullie voor ons allemaal het verschil kunnen maken en de ideale situatie gecreëerd waardoor wij met elkaar de verhitte vergaderingen af en toe ook konden relativeren. Een heel grote chapeau daarvoor.

Applaus

De vicevoorzitter: Ik rijd langs Echt; de koeltorens bij Maasbracht komen in mijn blikveld. Daar zit nu E.ON, daarvoor was het RWE. Eerder heette het Essent. En voor de echte dino's onder ons: het heeft ook nog ooit EPZ geheten. In mijn ogen is de verkoop van onze aandelen in Essent nog steeds het belangrijkste beluit dat we ooit in deze zaal genomen hebben. Die verkoop heeft Limburg het kapitaal en het vermogen gegeven om blijvend te investeren in onze samenleving. Dat hebben we met elkaar de afgelopen jaren dan ook overwegend succesvol kunnen doen. Daardoor maakten wij met elkaar het verschil voor Limburg en haar inwoners. Wat vliegt de tijd, het is 28 maart voordat ik het weet. De helft van de aanwezige Statenleden komt na vandaag niet meer terug, omdat ze zelf die keuze hebben gemaakt of omdat de kiezer anders heeft besloten. En dat is natuurlijk het gevolg van een democratisch proces. En toch voor mij ook een groot punt van zorg: veel dossierkennis dreigt weer te verdwijnen, terwijl de Provincie en haar inwoners toch echt gebaat zijn bij continuïteit van bestuur. Persoonlijk gun ik Limburg een stabiel Provinciebestuur, bij voorkeur met een stevige coalitie. Bovenal gun ik Limburg een Provinciebestuur dat met respect voor elkaar en elkaars standpunten samen het juiste doet voor Limburg, dat hard blijft werken en zich in de vele inhoudelijke dossiers blijft verdiepen, maar ook met elkaar de ruimte zoekt voor informele momenten en als Team Limburg in elkaar investeert, een team dat meer op de bal en minder op de man speelt. Ik rem af; een vrachtauto voegt voor me in het knooppunt Het Vonderen. Het is de plek waar de A2 en de A73 uiteengaan en waar de weg naar Noord-Limburg begint. Als ik door zou rijden, zou ik door de tunnels in Roermond, N280, Greenport Venlo passeren en denken aan de Floriade. Als ik nog zou doorrijden tot Mook, dan stond ik hier morgen nog te praten. Over mijlpalen of over mensen – waarmee we samen voor Limburg hebben gezorgd. Maar ik zet mijn knipperlichten aan en ik neem de afslag Maasbracht. Dat doe ik heel bewust, want Maasbracht is mijn geboortedorp. En mijn thuishaven. Het is de plek waar ik alles even achter me kan laten. Het is de thuisbasis van mijn gezin. En ik realiseer me ineens dat ik eigenlijk langer met de Provincie getrouwd ben dan met Renée en dat gaat na vandaag veranderen. Het provinciale boek sluit na vandaag voor mij. Het is een boek dat ik niet had kunnen schrijven zonder de onvoorwaardelijke steun van Renée, van mijn ouders, schoonouders, familieleden en vrienden. Ik dank jullie uit de grond van mijn hart voor die steun, voor die vele flyerkilometers, voor de geplakte posters, voor het geduld en vooral ook voor het feit dat jullie er voor mij waren op de moeilijke momenten. Twintig jaar Provinciale Staten, zo ongeveer langer in functie dan de langst zittende bode. Dat waren ontielig veel ritten van Maasbracht naar Maastricht, en ook andersom. We hebben veel bereikt en we hebben veel meegemaakt, en ik kan oprecht zeggen dat ik er vaak van genoten heb. Het kostte me het nodige, van uren tot diesel, maar het leverde me ook energie en levenservaring op. Het was een reis an sich, waarbij ik tot op de laatste dag heb geleerd en nieuwe ervaringen heb opgedaan. Ons thuis komt in zicht; moe maar voldaan rijd ik de oprit op. Maxim en Olivier staan me met een grote smile op hun gezicht op te wachten: papa is thuis. Dank jullie wel voor jullie aandacht. Dank u wel GS, dank u wel PS, dank u wel Limburg.

Applaus

De voorzitter: Dank je wel, Geert, voor het prachtige verhaal. Een terecht mooi applaus. Beste mensen, geachte Statenleden, vandaag valt het doek voor de 25^e Staten. Voor de een duurde het lidmaatschap hieraan wat langer dan de ander. Voor iets minder dan de helft van u gaat morgen weer een nieuw boek open en voor iets meer dan de helft blijft dat boek dicht, in elk geval voor nu. Maar ik laat u, de 24 vertrekkende Statenleden, niet zonder een kort persoonlijk woordje gaan. En ik wil graag beginnen bij Aissa Meziani.

Beste Aissa. Twee jaar en negen maanden geleden kwam u de Staten versterken. Heel bijzonder hield u op uw allerlaatste vergadering, op 10 februari, op uw verjaardag, uw maiden speech. Over het belang van goede en transparante vergunningverlening, toezicht en handhaving. U had gehoopt met voorkeurstemmen terug te kunnen keren, maar dat is helaas niet gelukt. Ik vind dat oprecht jammer voor u. Voor u, maar ook

voor de diversiteit die we in deze Staten ook hard nodig hebben. Ik vond het in ieder geval fijn met u mee te hebben mogen gaan op bezoek bij de Marokkaanse honorair consul in Heerlen. Ik weet eigenlijk wel zeker dat u zich blijft inzetten voor de verbondenheid in onze prachtige provincie. Voor nu bedank ik u voor uw oprechte en zorgvuldige inzet in Provinciale Staten. En ik kom straks nog even bij u terug. Mag wel met een applaus, denk ik.

Applaus

De voorzitter: De heer Westen, GroenLinks. Beste Odin, drie jaar en één maand straalde u uit dat het een ongelofelijke eer was om Statenlid te mogen zijn. Ondertussen maakt u zich sterk voor klimaat en natuur en zorgen over hoge energiekosten, over de gezondheid en over de groeiende armoede. Maar ook wonen had uw aandacht, zo bleek uit uw motie gericht op een woningmarkt die een mix van woningtypen én een mix van bevolkingsgroepen mogelijk maakt. U koos er zelf voor om niet meer terug te komen vanwege een disbalans tussen werk en privé, maar met uw drive en met uw passie twijfel ik er niet aan dat u op de een of andere manier nog steeds vol van betekenis zult blijven voor onze Limburgse samenleving. Dank voor uw inzet, en ook uw humor zal gemist gaan worden. Dank u wel.

Applaus

De voorzitter: Mevrouw Kerseboom, beste Simone. U nam vier jaar geleden uw Statenzetel in, maar kneep er vorig jaar éven tussenuit om moeder te worden. En sinds maart 2021 combineerde u uw Statenlidmaatschap ook nog met het lidmaatschap van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Ofwel, u combineerde drie belangrijke, grote functies. Rustig en bedachtzaam als u was, heeft u zich hier onder meer hard gemaakt voor het referendum. En u bent vast de eerste geweest die hier het Zuid-Afrikaans heeft laten klinken. De kiezer heeft gekozen dat wij vandaag afscheid van u nemen, maar u gaat het politieke veld zeker nog niet verlaten. Hierbij hopen wij natuurlijk dat u in Den Haag aandacht blijft houden voor de belangen van Limburg en de Limburgers. Dank u voor uw inzet hier, en laat mij zeggen: dankie.

Applaus

De voorzitter: De heer Ernst, beste Roger. Na de laatste Statenvergadering twitterde u: 'Dank u, Limburg, voor deze mooie gelegenheid.' Drie jaar en negen maanden liet u inderdaad blijken dat u het lidmaatschap erg hoog had zitten. Zo was u bijzonder keen op de controlerende functie van Provinciale Staten. De vier moties, drie schriftelijke vragen en een amendement waren stuk voor stuk gericht op rapporteren en controleren. U maakte van uw hart geen moordkuil, kwam met goede argumenten op de proppen en wist altijd de juiste vragen te stellen. Ik moet zeggen, ik ging altijd wel even rechtop zitten als u naar de microfoon kwam lopen, want dan kwam er ook iemand. U twitterde die dag ook dat u hoopte op een vervolg, maar de kiezer koos anders. Maar zoals u Limburg dankte, dankt Limburg nu u voor uw gedreven inzet. Dank u wel.

Applaus

De voorzitter: Dan komen we nu bij de Statenleden die de volledige vier jaar hebben volgemaakt. Dan begin ik bij de heer Van der Valk. Beste René. De vier volle jaren zat u hier en ik denk dat u trots mag zijn op uw invulling van het Statenlidmaatschap. U viel onder meer op met de waardige en capabele wijze waarop u de controlefunctie oppakte. Bovendien wist u uw enthousiasme en persoonlijke overtuiging in debatten rustig, overtuigend en weloverwogen over het voetlicht te brengen, en daarmee won u respect bij vriend en vijand. Als ik uw inbreng hier mag samenvatten, dan doe ik dat met de woorden: altijd goed voorbereid, uitstekende dossierkennis, slim en sociaal. Limburg verliest nu een actief en zeer betrokken Statenlid en ik kan niet anders dan u ontzettend bedanken voor uw inzet. Dank u wel.

Applaus

De voorzitter: Dan kom ik bij de heer Westhoff. Beste Roel. Vier jaar geleden kwam u hier binnen onder de vlag van Forum voor Democratie; in augustus 2022 nam u daar afstand van en ging u verder als eenmansfractie. Totdat u begin dit jaar een nieuw home vond bij BVNL. U heeft hier in de volle breedte bedachtzaam en constructief meegedraaid in alle Statencommissies, maar ook in de Controlecommissie en in de Werkgroep Omgevingsvisie. U was tevens adviserend lid van het Presidium. In de lengte liet u ons zien dat een spreekgestoelte ook weleens te laag kan zijn. Daarnaast was het fijn dat u graag uw ongekende kennis over software wilde delen, dat kwam zeker van pas bij de aanbesteding van het nieuwe Stateninformatiesysteem. De kiezer heeft echter niet voor uw partij gekozen en dus sluit vandaag uw periode als Statenlid hier af. Maar ik wil u enorm danken voor uw inzet. Het ga je goed.

Applaus

De voorzitter: De heer Baneke, beste Pepijn. U kwam hier vier jaar geleden binnen als wethouder/oud-wethouder van Mook en Middelaar, en u vertrekt nu als wethouder van het Gelderse Heumen – waarmee u vooralsnog afscheid neemt van het politieke toneel in Limburg. En dat is jammer voor Limburg, want met u verliezen we een rustig en wijs Statenlid met een goed bestuurlijk gevoel. Met uw motie ‘Voor de Bühne’ laat u echter zeker iets waardevols achter. Vanuit uw overtuiging dat het hier in het Limburgse parlement om de Limburgers moet gaan, en niet om politiek gedoe, riep u GS op zich niet te laten verleiden om te reageren op oproepen tot acties waarover de Provincie helemaal niet gaat – een hartenkreet die we niet snel zullen vergeten. Verder verdient u alle lof voor uw volharding. U woonde niet alleen het verste van het Gouvernement – 130 kilometer enkele reis –, maar u kwam zoveel als het kon met het openbaar vervoer. Om 05:30 uur stond u daarvoor al naast uw bed. En als iemand kon meepraten over de noodzaak tot modernisering van de Maaslijn, dan was u dat wel. Voor nu ongelofelijk veel dank voor uw inzet en voor uw voorbeeldfunctie.

Applaus

De voorzitter: De heer Bastiaans, beste Leon. Vier jaar geleden kwam u vers uit Venlo deze Staten in, met als allerbelangrijkste motivatie: ‘Limburg raakt mij en inspireert mij.’ Hier hebben we u leren kennen als iemand die recht voor zijn raap is, scherp tot in de kern van de zaak komt en kernenergie weer prominent op de agenda zette. En natuurlijk hebben we u ook leren kennen als een iemand met ongekend groot carnavalshart; ik liet me in ieder geval heel graag een keer op sleeptouw nemen – in het stedje van lol en plezier. Uw idee om nog even een extra rondje langs de podia te maken was op zich heel leuk, maar het bracht ons wel in een lastig parket om weer op tijd terug op het podium – waar ik toch nog even iets met twee Emiels mocht doen. Maar het is gelukt. U blijft volksvertegenwoordiger in Venlo, maar hier stopt u. U wilt weer meer tijd krijgen voor het ondernemerschap, de vele verenigingen waar u lid van bent en – heel belangrijk – voor de kleinkinderen. Dank dat u ook hier Limburg heeft geraakt en vooral heeft geïnspireerd. Dank u wel.

Applaus

De voorzitter: De heer Heldens, beste Teun. Vier jaar geleden stapte u hier binnen en liet u zich kennen als een jonkie dat het voeren van een debat zeer goed afging: zorgvuldig, kritisch en to the point. Ofwel, een welbespraakte jonge liberaal die bovendien de boeken ingaat als de hoofdindiener van motie Businesscase MAA en die geen gekke Henkie wilde zijn. Daarnaast vroeg u terecht aandacht voor de arbeidsomstandigheden van Statenleden: elk jaar weer meer werk, met voller wordende bordjes, met complexe dossiers en meer en langere vergaderingen. Bovenal was u degene die samen met Thea Jetten van GroenLinks duidelijk stelling nam tegen bedreigingen en opriep hier als Staten duidelijk een streep te trekken. Alhoewel u vindt dat volksvertegenwoordiger zijn het mooiste is wat er is, stopt u toch als Statenlid; de reisafstand en de uren worden toch net even te veel. Maar gelukkig bent u nog niet verloren voor de

gemeenteraad van Peel en Maas. We gaan u niet alleen missen, maar ook uw kennis over de vergaderregels. De vraag is nu wie mij de komende tijd zo scherp moet gaan houden, al kon ik u steeds vaker een gang naar de microfoon besparen. Beste Teun, een welverdiende dank voor je enorme inzet.

Applaus

De voorzitter: Mevrouw Palmen, beste Emma. U kwam hier vier jaar geleden binnen als lid van de toen grootste fractie, maar besloot om begin 2022 hieruit te stappen en later ook een eigen partij op te richten onder de naam Omzien!. Dat u deze stappen nam, paste misschien een beetje bij u, maar u was ook vooral iemand met een groot hart, vasthoudend en bovenal met een sterke eigen visie. Daar ging u helemaal voor, zeker motto: 'Mensen doen ertoe.' Het getuigt best van lef en daadkracht dat u hiervoor een nieuwe partij in het leven riep; helaas heeft u het niet kunnen redden bij de verkiezingen om morgen weer als nieuw Statenlid verwelkomd te worden. Provinciale Staten gaat nu verder zonder u als een bijzonder gedreven volksvertegenwoordiger die zich zo betrokken en gemotiveerd inzette voor Limburg en de Limburgers. Die ook een bijzonder oog had voor de vernieuwing van de bestuurscultuur en daar zéker een behoorlijke steen aan heeft bijgedragen. Beste mevrouw Palmen, dank voor uw enorme inzet en voor uw hart. Het ga u goed.

Applaus

De voorzitter: Dan kom ik bij de heer Ijpelaar. Beste Wouter. Een 3V-man, zo liet u zich typeren in een van uw campagne filmpjes: vlot, vrolijk en vriendelijk. Zo heeft u zich de afgelopen vier jaar inderdaad laten kennen. Al wil ik daar ook nog wel aan toevoegen: bijzonder geëngageerd, vasthoudend en zonder twijfel een groot politiek talent. De volgende Staten mogen u bij voorbaat dankbaar zijn, want de manier waarop u het voorzitterschap op u nam van de werkgroep Versterking Positie Provinciale Staten was zó enthousiast, gedreven en ambitieus dat dat ook echt een mooi resultaat heeft opgeleverd: een meer effectieve en efficiënte samenwerking. U gaat voor nu in ieder geval de geschiedenis in als het boegbeeld van dat overdrachtsdocument waarvan uw opvolgers heel veel baat zullen hebben. U vindt het terecht jammer dat het voor nu stopt, maar u heeft niet onder stoelen of banken gestoken dat u aast op mijn baan – dat hebben we straks ook weer gezien. Dus wie weet. Maar ik geef u wel aan: u zult nog wel tien jaar moeten wachten. Maar voor nu ontzettend bedankt voor uw ongelofelijke inzet voor Limburg. Dank u wel.

Applaus

De voorzitter: Dan kom ik nu bij de vier mannen van de SVL. Ja, ik begin het even zo. Want u kwam vier jaar geleden samen binnenstormen als lid van nieuwkomer Forum voor Democratie, om daar in december 2020 uit te stappen. Met ingang van het nieuwe jaar ging u door het leven als Samen voor Limburg. Toen koos u even voor JA21, maar trad u toch weer op uw schreden terug – waarmee u helaas wel uw kansen verspeelde om terug te keren in de Staten. Maar dat wisselen van die bordjes deed me wel even denken aan de tv-klassieker Wie van de Drie? Of misschien wel The A-Team. Ja. Maar dan moet ik even gaan denken: wie was nou precies wie? Daar laat ik me niet over uit. Ik begin bij de heer Reuser, beste Hans. U wilde de logo's op uw naambordje nogal eens wisselen, maar u bleef dezelfde Hans Reuser: welbespraakt, aimabel en altijd elegant – zeker met die opvallende, zelfgemaakte en op uw outfit afgestemde vlinderdasjes. We hebben u leren kennen als een constructief en bovenal mensgericht Statenlid, als degene die het onmogelijk maakte om het nog over de Leisure Lane te hebben nadat u deze de Genotslaan had genoemd. Wellicht dat ze hem daarop herdoopt hebben in Parkstadroute. U was de enige van de vier die sowieso wilde stoppen, maar ik vermoed dat u al genoeg andere plannen heeft, op zeker niet thuis achter de geraniums te gaan zitten. Maar we gaan u zeker missen. Want let wel: Hans Wiegel beweerde ooit dat Sinterklaas bestaat, maar wij kunnen hier in ieder geval zeggen dat wij toch echt de echte Sinterklaas hadden. Hans, ontzettend bedankt voor uw grootste geschenk dat u deze Staten gegeven heeft: uw inzet voor Limburg. Dank u wel.

Applaus

De voorzitter: Dan kom ik bij de heer Thewissen. Beste Marcel, u nam het stokje als fractievoorzitter van SVL over en had zich kandidaat gesteld voor diezelfde functie bij een andere club. Helaas liep dat anders dan u had gehoopt. Ondertussen viel u op door uw zeer actieve inzet en inbreng in verschillende commissies en als vertegenwoordiger van de Staten in het Interprovinciaal Overleg, het IPO. Daar heeft u zich echt sterk gemaakt voor een meer prominente rol voor Limburg vanuit de twee vragen. Wat doen we daar eigenlijk? En kan dat niet echt een stuk beter? En het was u eigenlijk ten voeten uit: altijd op zoek naar verbetering. Verder bleek u een echte doener met strategisch inzicht. Zo heeft de Enquêtecommissie echt veel baat gehad bij uw deskundigheid in het organiseren en verbeteren van processen. U vindt het jammer dat uw ervaring nu verloren gaat, en daar heeft u gelijk in. Zoals dat natuurlijk voor iedereen geldt waar we vandaag afscheid van nemen. Maar ondertussen: grote dank dat u uw expertise 'moeilijke zaken oplossen' ter beschikking stelde aan Limburg. Dank u wel.

Applaus

De voorzitter: Mijnheer Smeets, beste Bart. De wisselende bordjes voor uw neus deden ook niets af aan uw inzet hier. U was lid van Statencommissies Financiën, Economie en Bestuur en de Controlecommissie, en we leerden u kennen als een betrokken, altijd goed voorbereid en to the point Statenlid. En als iemand die ook duidelijk kenbaar kon maken hoe hij over zaken dacht. U wond zich terecht over begrotingen die zo dik waren dat ze niet eens bij u door de brievenbus pasten. De compacte begroting die we nu kennen – en wel rechtstreeks de weg naar de deurmat zou kunnen vinden, als we hem zouden uitprinten – hebben we toch echt aan u te danken. Ook u had graag doorgewild, maar helaas stopt het vandaag voor u. De ervaring die u echter heeft opgedaan komt vast goed van pas bij uw verdere carrière. Voor nu: dank dat u vier jaar zo veel uren aandacht en inzet voor Limburg reserveerde. Dank u wel.

Applaus

De voorzitter: De heer Vincken, beste Nico. 'Het enige dat ik ambieer is een geurspoor uitzetten, een beetje invloed uitoefenen op de politieke richting van ons land in de komende vier jaar,' zo zei u na de verkiezingen in 2019. Net zoals u toen de verwachting uitsprak dat niet langer dan vier jaar te doen, omdat u moeite had met het tempo van de jongere generatie. U moest wennen dat u nu in zes appgroepjes zat en honderd appjes en twintig mailtjes per dag kreeg, maar kennelijk bent u daar toch goed gewend aan geraakt. U had wel door willen gaan; u had zelfs het noorden van Limburg verruild voor een stekje in Heugem, zo goed als op loopafstand van hier. Helaas stopt het toch vandaag, maar vanwege de nabijheid verwacht ik u toch wel regelmatig op de publieke tribune te zien. En ondertussen gaan we uw deskundigheid als voormalig scheikundeleraar enorm missen, zeker op het gebied van emissies en transitie. En daarmee natuurlijk ook het lerarendebat samen met de heer Loomans. Kortom, Nico, dank u wel voor je wijze kennis en enorme inzet voor Limburg. Dank u wel.

Applaus

De voorzitter: Beste mensen, dan kom ik nu uit bij de wat meer veteranen die hier al meer dan één Statenperiode de Limburgers vertegenwoordigden. Om te beginnen met de heer Lodewijks. Beste Dries. In totaal was u vier jaar en acht maanden provinciaal volksvertegenwoordiger. Twee keer nam u de zetel in van partijgenoot Joost van den Akker, die toen twee keer Gedeputeerde werd. Maar nu bent u er wel klaar mee, u liet zich niet meer op de lijst zetten. Jammer, want u liet zich kennen als een formidabel en voorbeeldig Statenlid dat altijd op zoek was naar verbinding. Altijd goed beslagen ten ijs komend, altijd de juiste vragen stellend. Nauwkeurig en nauwgezet, met altijd dat speciale plekje in uw hart voor de oudere Limburgers. Maar u laat uw sporen na. Met uw motie uit november 2020 onder de naam Brightlands is van ons allemaal heeft u echt wat in gang gezet. U heeft daarmee GS en de ambtelijke organisatie uitgedaagd tot een meer integrale benadering van de vier Limburgse campussen, inclusief hun integrale ambities. Dat leverde vorig

jaar in ieder geval een eerste Brightlands-rapportage op, en daarna ook een Statenvoorstel met daarin rol en visie van de Provincie ten aanzien van Brightlands. Dank voor die inzet, en dank voor wat u voor Limburg heeft willen betekenen. Het ga u goed in uw leven na de Staten.

Applaus

De voorzitter: De heer Van Caldenberg, beste Marc. Vier jaar en negen maanden geleden kwam u op 15 juni 2018 dit parlement binnen, waar u al meteen opviel als een raspoliticus en een gepassioneerd spreker. U was vanuit de grond van uw hart sociaal bewogen. U ontpopte zich als een roerganger in de oppositie, en u schreef hier natuurlijk geschiedenis als aanjager van een eerste Parlementaire Enquête in onze Provinciale geschiedenis. Kortom, u was altijd wel aanwezig als zeer actief en betrokken Statenlid. Was er überhaupt een commissie waar u niet inzat? En als begeesterd voorzitter van de Controlemissie, die de rol van PS bijzonder nauw aan het hart lag. Altijd was u bezig met verbetering, hoe dingen in de politiek beter kunnen, en altijd met een moreel kompas als leidraad. Beste mijnheer Caldenberg, u stopt vandaag als Statenlid, maar u bent gelukkig voor de democratie nog niet verloren als fractievoorzitter van uw partij in de gemeenteraad van Landgraaf. Veel dank voor uw onvermoeibare inzet voor Limburg. En ik denk dat we u wel een keer gaan missen hier. Dank u wel.

Applaus

De voorzitter: Geachte heer Tegels, beste Rudy. Vijf jaar en negen maanden was u Statenlid, vijf jaar en negen maanden die de hele Statenperiode 2015 tot 2019 besloegen en de kop en de staart van deze periode. U verliet de Staten eerder in deze periode voor uw droombaan: wethouder zijn in Horst aan de Maas. Daar liggen niet alleen uw roots, u bent daar ook diep verankerd in de haarvaten van de gemeenschap. Het deed u veel pijn om die baan te moeten verliezen, maar u kwam graag hier weer terug. Omdat, zoals u zelf zei, volksvertegenwoordiger zijn ook nog steeds uw passie was en u met veel enthousiasme weer aan de slag wilde gaan voor Limburger en de Limburgers. Dat enthousiasme liet zich zeker zien in uw inzet en inbreng in de Statencommissie Mobiliteit en Duurzaamheid en de Statencommissie Ruimte, Landbouw en Natuur. Iedereen kon weer kennis maken met uw betrokkenheid en vooral met uw vasthoudendheid. Ik weet het, u was graag aan een derde Statenperiode begonnen, maar de kiezer koos anders. Rest mij u enorm te bedanken voor uw inzet en commitment aan Limburg, en eigenlijk ook in de overtuiging dat u nog lang niet verloren bent voor de samenleving en ik u beslist ergens weer ga terugzien. Rudy, dank je wel.

Applaus

De voorzitter: Mevrouw Werrij-Wetzels, beste Mariska. Zeven jaar en acht maanden, bijna twee volle Statenperioden, stond u zich hier sterk te maken voor Limburg, om er even tussenuit te gaan om weer moeder te worden. Een moeder die dat eigenlijk ook wel een beetje werd van deze Staten. Iemand die altijd het overzicht hield, oog had voor details, een olifantengeheugen had en vooral ook oog had voor een ander. En dat dus ook heel menselijk, met een goed ontwikkeld moreel kompas en vooral uit op verbinding. Plus een heel harde werker – zoals velen dat misschien zijn – die de combinatie van moeder en Statenlid moest combineren. Maar vanaf 2017 zat u in de rol van fractievoorzitter en zat u zo'n beetje in alle commissie en werkgroepen. Dan heb je écht hard voor de zaak en een enorme inzet laten zien. En niet alleen dat, u heeft zeker in deze Statenperiode niet altijd in de gemakkelijkste positie gezeten. Ik kan me voorstellen dat dat ook niet altijd even veilig heeft gevoeld, maar ik – en ik ben vast niet de enige – vind het bijzonder knap hoe u zich staande heeft gehouden. Altijd beheerst, altijd rustig voor uw club bent blijven staan. U stopt er vandaag mee; u vindt het mooi geweest. U blijft wel actief binnen de overheid, maar nu in een andere rol. Ik kan alleen maar zeggen: ze boffen daar met u. En voor nu zeg ik: heel hartelijk dank voor het met hart en ziel inzetten voor Limburg en de Limburgers. En ik kom zo nog even bij u terug, maar voor nu dank u wel.

Applaus

De voorzitter: Bijna acht jaar heeft mevrouw Claessens-Schepers voor de SP hier in de Staten gezeten. Ze heeft mij een persoonlijke brief gestuurd waarin ze heeft laten weten waarom ze vandaag echt niet aanwezig kan zijn. En uiteraard respecteer ik dat, ik kan haar alleen maar heel veel sterkte wensen. Maar mocht ze dit ooit terugzien of teruglezen, dan wil ik toch graag delen dat ze een volksvertegenwoordiger van goud was. Niet alleen hier, maar ook in Heerlen. Warm, doortastend en een sociale antenne. Met hart voor natuur en natuurherstel zat ze hier helemaal op haar plek in de commissie Ruimte, Landbouw en Natuur, en stilletjes was ze denk ik ook wel het echte morele kompas voor velen om haar heen. Mijn dank is ook ongelooflijk groot voor haar achtjarige inzet hier voor Limburg, en vooral voor de Limburgers. Yolanda, Dank u wel.

Applaus

De voorzitter: Dan kom ik bij de heer Van der Linden. Beste Henk. Acht jaar geleden kwam u in de Staten, toen nog voor 50PLUS. Maar in uw derde jaar besloot u zich toch meer thuis te voelen bij LOKAAL-LIMBURG. We mogen u een bijzonder bezige bij noemen, want ondanks dat u hier in uw eentje toen de fractie vormde, zat u in zo ongeveer alle commissies. Daar neem ik echt mijn petje voor af, want in enkele grotere fracties kun je werk verdelen, maar u ging overal voor. Daarnaast bleek u ook echt een prettig voorzitter van Milieu en Duurzaamheid, met oog en oor voor alle commissieleden en voor GS-vertegenwoordigers. Bovendien was u ook de beroerste niet om, indien nodig, ook de voorzittershamer van een andere commissie over te nemen. Kortom, u heeft zich op heel veel terreinen met ongelooflijk veel energie ingezet voor Limburg. Recht door zee, met gevoel voor humor en waarschijnlijk met de beste en mooiste verhalen in het repertoire. Gelukkig blijft u nog wel volksvertegenwoordiger in Roerdalen, maar voor de Provincie stopt het vandaag. Dan krijgt u in ieder geval meer tijd voor uw paarden. Met dank, heel veel dank, voor uw tomeloze inzet en energie voor Limburg de afgelopen acht jaren. Dank u wel.

Applaus

De voorzitter: Dan kom ik bij de heer Van Wageningen. Beste Hans. Elf jaar en drie maanden vertegenwoordigde u, tot vandaag, de Limburgers. Exact vier jaar geleden nam mijn voorganger Theo Bovens ook al even afscheid van u en roemde u met de woorden 'energiek, gedreven, vasthoudend, enorme dossierkennis en de politiek bedrijvend vanuit de inhoud'. Maar u kwam hier toch weer terug. En gefeliciteerd, u bent rolvast. Want ook in deze periode was dat niet anders: net zoals ook ik u, net als toen, een topscoorder kan noemen met 9 amendementen, 38 sets schriftelijke vragen en maar liefst 81 moties. Dat is twee meer dan de vorige keer. Dit keer nemen we dus weer afscheid van u, en weer gaat u gemist worden als een zeer gewaardeerd Statenlid dat altijd openstond voor argumenten van anderen en altijd scherpe vragen wist te stellen over de controlefunctie van Provinciale Staten. Al heb ik me het altijd afgevraagd of ik het wel zou aandurven om met u een potje te gaan schaken. Uw gedachtegang is namelijk altijd zo snel en ver vooruit, wat ook soms in het debat merkbaar is. Maar beschouw dat vooral als een compliment, net zoals ik u wil complimenteren en bedanken voor die enorme inzet van de afgelopen elf jaar voor Limburg en de Limburgers. Dank u wel.

Applaus

De voorzitter: Mevrouw Voncken, beste Ingrid. Elf jaar en negen maanden, dus bijna drie volle Statenperiodes, heeft u zich met hart en ziel ingezet voor Limburg. De eerste acht jaar was van 2003 tot 2011. Altijd goedlachs, positief gehumeurd, vrolijk, goed voorbereid en met een grondige dossierkennis. Inzicht in de processen en met aandacht voor de mens achter het dossier, waarbij u voornamelijk actief bent geweest in het fysieke domein, en vooral in de agrarische sector – die u echt nauw aan het hart ligt. Nu vindt u het een goed moment om te stoppen, en dat verwoordde u als volgt: 'Bij mijn aantreden in 2003 deden er in Limburg 8 partijen mee aan de verkiezingen en begon ik als Statenlid in een fractie van 28. Nu doen er 20 partijen mee. In 20 jaar is er veel veranderd. Ik ben dankbaar voor het vertrouwen en het werk dat ik mocht

doen.' Uw woorden. Waarop ik dan reageer met: en Limburg is ú dankbaar voor al het werk dat u geleverd heeft. U kiest nu voor het coachen en adviseren van boeren, om hen thuis aan hun keukentafel te helpen met het doorhakken van knopen over hun toekomst. Ik wens u daar ongelofelijk veel succes bij en nogmaals héél veel dank.

Applaus

De voorzitter: En ook bij u kom ik zo nog even terug. Tot slot. De heer Frische, beste Geert. Vanaf maart 2002, zoals je zelf al zei, twintig jaar, vijf Statenperioden, vijf gouverneurs lang, was u hier kind aan huis. Of beter gezegd: bijna uw hele volwassen leven bent u toegewijd geweest aan de Limburgse politiek, de politiek die u van haver tot gort heeft leren kennen – en zeker ook in de laatste periode. Deze laatste periode waarin u het unieke extraparlamentaire concept, zoals u dat zelf zei, bijna elke week weer iets nieuw leerde. Net zo uitzonderlijk was die rol die u op 6 april 2020 in de eerste lockdown moest spelen, die van designated survivor. Niet voor niets noemde u dat een historische dag met een behoorlijk zwart randje. Omdat u hier toen in uw eentje groen licht moest geven aan onder meer de uitbreiding van de campus op Chemelot, een nieuwe startersregeling en de verdubbeling van het spoort tussen Heerlen en Landgraaf. Maar bovenal miste u in de coronatijd het biertje en de bitterbal als – ook uw woorden – ‘de smeerwoorden voor informele relaties waarin het juiste respect en waardering voor elkaar kweekt die je zo hard nodig hebt voor een debat met goede resultaten’. Sinds 2016 was u een gedreven voorzitter van het Presidium en een betrokken voorzitter van de Werkgeverscommissie. De Griffie heeft u bijzonder gewaardeerd als hun werkgever, niet in de laatste plaats vanwege uw vermogen echt menselijk te reflecteren. Net zo goed was u sinds dat jaar 2016 een zeer goed functionerende vicevoorzitter. Mijn voorgangers en ik konden aan u met een gerust hart de voorzittershamer uit handen geven. U stond daar goed uw mannetje en bij stevige debatten deed u goed recht aan de verschillende standpunten. Daarin wist u echt de goede balans te vinden, met de nodige humor en relativering. Ik, wij, gaan u als nestor met goed bestuurlijk inzicht natuurlijk ongelofelijk missen, zeker nu een schat aan ervaring en geheugen met u uit dit huis gaat verdwijnen. Maar uw wens om de menselijke maat te blijven koesteren, ik beloof het u, die laat ik niet verloren gaan. Ondertussen bent u gelukkig als wethouder van Echt-Susteren nog niet verloren voor het openbaar bestuur; ze mogen zich daar gelukkig prijzen, want nu kan u zich nog meer focussen op het smalste stukje van Limburg. Dat is erg fijn voor hen, maar ik denk dat u dit Gouvernement, uw tweede huis, toch wel een beetje gaat missen. Ik ga u zeker missen, maar ook als mens. Maar ik verheug me nu al op de Metal Cruise 666 die we samen in mei gaan maken, lekker varen over de Maasplassen met, laat ik het maar zeggen, stemmige muziek. Heerlijk. Dus dank voor de enorme inzet en voor uw ongelofelijk lange staat van dienst voor Limburg en de Limburgers. Dank daarvoor.

Applaus

De voorzitter: Maar ik kom nog, zoals ik al zei, bij een paar mensen terug. Beste mensen, tot hier de afscheidswaarderen aan de 24 vertrekkende Statenleden. Maar ik ben er dus nog niet. Ik zou nog even terugkomen bij de heer Meziani, mevrouw Werrij-Wetzels, mevrouw Voncken-Janssen en de heer Frische. Maar eigenlijk wil ik hen vragen om naar voren te komen, en als u het wilt, mag u uw partners meenemen. De bode zal u begeleiden. We schorsen even voor een kort ogenblik.

SCHORSING

De voorzitter: Nu het officiële moment. Geachte heer Meziani, omdat u zich zestien jaar als volksvertegenwoordiger hebt ingezet voor de publieke zaak, tussen 2006 en 2022 in Venlo en sinds 2020 hier in de Staten; en u, mevrouw Werrij-Wetzels, omdat u sinds 2010 actief bent als volksvertegenwoordiger, eerst in Simpelveld en vanaf 2015 ook hier in de Staten; en mevrouw Voncken, omdat u zich gedurende drie Statenperioden in deze zaal heeft ingezet als Limburgs parlementariër; en de heer Frische, omdat u vandaag vijf volle Statenperioden, en dus twintig jaar lidmaatschap van deze Staten afsluit; vanwege die

lange en toegewijde inzet, mag ik u laten weten dat het Zijne Majesteit de Koning heeft behaagd u allen te benoemen tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau. Van harte gefeliciteerd.

Applaus

9 Sluiting

De voorzitter: Dames en heren. Nu ik van iedereen afscheid heb genomen die morgen niet hier aanwezig zal zijn als nieuw Statenlid, wil ik u allemaal zoals u hier voor de laatste keer aanwezig bent in de 25^e Provinciale Staten nogmaals allemaal van harte bedanken voor uw inzet voor Limburg in de afgelopen vier jaren. Een dank die ik begeleid met een aandenken in de vorm van een prachtige taartschap, maar hier zeggen wij: een prachtige vlaaischap. We zullen ze dadelijk allemaal netjes gaan uitdelen, zodat u in ieder geval ook een mooie herinnering heeft aan uw periode hier als Statenlid. Nogmaals, ongelofelijk dank. Ik doe dat via de bode, via u, maar dat komt voor de rest helemaal goed. Ik ga ze u dadelijk nog even geven, om vervolgens dan de vergadering te kunnen afsluiten en u allen ongelofelijk te bedanken voor uw aanwezigheid en u uit te nodigen voor de nazit. Dank u wel allemaal, en geniet nog van deze dag. De vergadering is gesloten.

(Einde van de vergadering om 15:31 uur)

De notulen van de vergadering van 28 maart 2023 zijn door Provinciale Staten goedgekeurd in hun vergadering van 12 mei 2023.

Dhr. mr. A.O.J. Pregled, griffier

Dhr. E.G.M. Roemer, voorzitter